

Jeg fortjener

Xenia Svensson har set ind i mørkets lyse hjerte og giver det ord.

Af Steffen
Larsen

Selvskade, spisevægring, bulimi, headbanging, strangulering, blodtapning – og direkte hængning. Samtale med Xenia Svensson, der skriver om det i sin bog *Jeg dør på fredag*, der handler om, hvad man kan google og streame og fantasere sig til i et lukket netværk.

Noget rystet forlader jeg det nordlige Fredericia for at køre hjem til mig selv. Jeg har mødt et monster. Det hedder alt det, du kender, plus et par (for mig) ukendte måder at gøre det på.

Selvskade, spisevægring, bulimi, headbanging, strangulering, blodtapning – og direkte hængning. Det er bagtæppet for en stærk ungdomsbog fra sidste år med den ligefremme titel *Jeg dør på fredag*.

Xenia Svensson arbejder selv i "branchen", men det, hun fortæller mig (og skriver) om, er, hvad man kan google og streame og fantasere sig til.

Nedværdigende behandling

Det er på nettet, det sker. I det virkelige liv hedder det Instagram, nu hedder det Netværket. Her bor gruppen Priv som i privat. Her lukker man kun dem ind, som virkelig mener det.

Bogen

Jeg dør på fredag er en uppercut til hele systemet. Nu i tredje oplag. Den går i mol og punk. Her er fire temperamenter, som kæler og truer hinanden i en lukket gruppe på Instagram. Rikke vil dø. Anna og Julie kommenterer. Nogen har en ambulance som ikon. Cecilie skriver det hele ned.

Hun er 16 år og målkvinde på håndboldholdet. Hun har prøvet de 34 sting. Historien har både nettets sprog og fortællende kapitler. Xenia Svensson indfanger den bundløse ensomhed hos de her piger. Dem kan ingen narre.

De fleste, om ikke alle, er piger, mange af dem med tolv-taller i bagagen. Det er meget få drenge, som selvskader. Eller de gør det på en anden måde. De gør det i vrede. De går direkte ind i banderne.

I Priv kan man være både åben og anonym. Man kender ikke hinanden i virkeligheden. Så man kan danse digital dødedans i natten med venlighed eller stødtand. Ja og nej. Gør det! Gør det ikke! Barberbladet lokker. Man bliver afhængig af selve gruppen. Selve spillet.

Dette lukkede landskab dukkede for alvor op til over- og sendefloden, da DR i 2020 viste den omdiskuterede reportage om *Døde pigers dagbog*. I 2023 kom TV2 med *Hold mig fast* om samme emne. Den kan stadig streames. Så hvorfor ikke gå lige på?

• *Hvordan kom du ind med alt det her?*

- Det begyndte faktisk i 2020, hvor jeg var på barsel, og DR sendte sin serie. Jeg anede ikke, det fandtes – men jeg brød mig heller ikke om den måde, pigerne blev behandlet på.

• *Hvordan?*

- Jeg syntes den var nedværdigende. De kunne bare tage sig sammen, kunne de! Det var også ved den tid, der var et selvmord ved hængning. Det er blevet til en trend nu.

ikke at være her

Man bliver afhængig af det

- En trend?

- Ja, det har det med at "smitte" og komme i bølger. Sådan var det også med "hovedbankning".

- Har nogle af pigerne på dit arbejde læst bogen?

- Ja, fire af dem har, og de siger, at det er realistisk nok.

- Det er en ros!

- Ja.

- Når man er ude i spiseforstyrrelser med mere, så lyder det som næsten umuligt at komme ud igen. Også fordi de "forstyrrede" er så udspekulerede. Bliver de nogensinde raske?

- Ja, det tror jeg på, de fleste gør, men ikke alle. Og nogle af dem, som bliver erklæret raske, vil alligevel dø, fordi deres kroppe er så svage.

- Har det med spiseforstyrrelser altid været her?

- Ja, som en form for selvregulering. Vi får faktisk det samme ud af det. Stoffer, druk, piller... det er det samme. Man bliver afhængig af det.

Xenia Svensson indfanger i Jeg dør på fredag den bundløse ensomhed hos nogle piger, som i desperation griber til forskellige former for selvskade og finder ligesindede i gruppen Priv på Instagram.

Forfatteren

Xenia Svensson er født i Jelling den 4. september 1992. Senere boede hun i Taulov. Hun ville noget med omsorg, og det blev til socialdiakon. Hun arbejder i den ende, hvor det kan gøre meget ondt.

Hun beskriver sig selv som en (forhenværende?) 12-talspige. Hun er gift med sin *soulmate* Mark, og de har to børn. Vejen ind i bogens maskinrum er gået over et femtenårigt virke som bogblogger. Den omsigribende hjælpe-på-vej liste bagest i bogen fortæller om dem, som var der med ryg- og skulderklap.

Hvad læser hun lige nu? Hun læser "den nyeste Jussi" og Lise Villadsens *Byttedyr*. Begge fra den hylde, hvor thrilleren bor.

Hvad glæder hun sig til? Hun glæder sig til, det bliver august, for da skal hun til Polen og høre Taylor Swift. Jeg glemte at spørge Xenia Svensson, om hun har set *Barbie*-filmen. Men det har hun nok. God koncert!

